

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobce: **S. Ch. A.**
státní příslušností Kubánská republika
t.č. v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
sídlem Balková 1, 331 65 Tis u Blatna
zastoupen Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem
sídlem Šlejnická 1547/13, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2018 č.j. KRPA-201995-35/ČJ-2018-000022

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátovi, sídlem Praha 6, Šlejnická 1547/13, se přiznává odměna ve výši 8.228 Kč, která bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž bylo dle § 124 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále též „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o prodloužení doby jeho zajištění za účelem správního vyhoštění, stanovené rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2018 č.j. KRPA-20195-17/ČJ-2018-000022, a to o 90 dnů.
2. Žalobce v doplnění žaloby namítal, že předmětná část výroku nenalézá určitý a přezkoumatelný odraz v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce citoval z napadeného rozhodnutí a uvedl, že tato část odůvodnění rozhodnutí nemůže být v žádném případě považována za odůvodnění doby, o kterou bylo zajištění žalobce prodlouženo. Dále citoval z původního rozhodnutí o svém zajištění a poukázal na to, že žalovaný nesplnil svoji povinnost spočívající v nutnosti odůvodnění konkrétní doby prodloužení zajištění, neboť část rozhodnutí, která patrně má představovat právě odůvodnění doby prodloužení zajištění, je pouze takřka doslovným převzetím části odůvodnění rozhodnutí o zajištění. Žalovaný dle žalobce nedal vůbec najevo, jak se situace týkající se nutné doby zajištění od vydání prvotního rozhodnutí o zajištění změnila a z odůvodnění obsaženého v rozhodnutí prakticky není zřejmé, že se jedná o odůvodnění rozhodnutí o prodloužení doby zajištění, a nikoliv odůvodnění rozhodnutí o primárním zajištění, což lze usuzovat pouze z toho, že žalovaný zde obsáhle citoval přípis Ředitelství služby cizinecké policie týkající se komunikace s příslušnými kubánskými úřady. Žalobce zdůraznil, že napadené rozhodnutí neobsahuje určité a přezkoumatelné odůvodnění doby, na kterou bylo zajištění prodlouženo, a jedná se pouze o mechanické převzetí odůvodnění primárního zajištění, což je nepřijatelné a zakládá to vadu nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Závěrem žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zrekapituloval některé rozhodné skutečnosti, odkázal na argumentaci obsaženou v žalobou napadeném rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud o věci samé rozhodl bez jednání v souladu s § 172 odst. 5 větou druhou zákona o pobytu cizinců, neboť účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili a soud neshledal nezbytným nařízení jednání o věci samé.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s.ř.s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
6. Soud ze správního spisu zjistil, že dne 30. 5. 2018 policejní hlídka zajistila žalobce dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, a to poté, co téhož dne Obvodní soud pro Prahu 1 vydal trestní příkaz sp. zn. 3 T 26/2018, kterým byl žalobce shledán vinným z přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále též „trestní zákoník“), a z přečinu padělání a pozměnění veřejné listiny dle § 348 odst. 1 aliney první trestního zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jenž byl žalobci podmíněně odložen na zkušební dobu 3 roků, a dále k trestu

vyhoštění na dobu 3 let. Téhož dne Obvodní soud pro Prahu 1 vydal žalobci výzvu k vycestování z České republiky. Dne 30. 5. 2018 žalobce podal žalovanému vysvětlení a bylo s ním zahájeno správní řízení ve věci správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1, 2 zákona o pobytu cizinců. Podle závazného stanoviska Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 31. 5. 2018 č. ZS42211 vycestování žalobce do Kubánské republiky je možné. Rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 5. 2018 č.j. KRPA-201995-17/ČJ-2018-000022 byl žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn za účelem správního vyhoštění, a to na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody. Rozhodnutím žalovaného č.j. KRPA-201995-29/ČJ-2018-000022 bylo žalobci uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce dvou let; současně bylo vysloveno, že na žalobce se nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 zákona o pobytu cizinců.

7. Ve správním spise se dále nachází sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 8. 2018, kde je uvedeno, že k celkovému ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu byly ze strany tohoto orgánu činěny následující úkony. Dne 8. 6. 2018 bylo požádáno kubánské velvyslanectví o ověření žalobcovy totožnosti a o vydání náhradního cestovního dokladu. Termín konzulárního pohovoru byl domluven na 3. 7. 2018. Dne 3. 7. 2018 se na Ředitelství služby cizinecké policie uskutečnil konzulární pohovor za účelem ověření totožnosti žalobce, kterého se zúčastnila konzulka společně s tlumočníkem. V rámci pohovoru paní konzulka sdělila, že prvotně je třeba obdržet od příslušných kubánských orgánů v Havaně potvrzení, že žalobce prochází kubánským registrem obyvatel; vzhledem k absenci tiskopisu v příslušné jazykové mutaci nemělo příslušné velvyslanectví dostatek informací, na základě kterých by byla možnost žalobcovu totožnost ověřit. Paní konzulka poskytla Ředitelství služby cizinecké policie příslušný tiskopis, který žalobce na místě vyplnil. Paní konzulka závěrem sdělila, že v okamžiku, kdy kubánské orgány potvrdí cizincovu totožnost, je zastupitelský úřad připraven cizinci vydat cestovní doklad za poplatek 6.200 Kč; z důvodu složitého ověřování totožnosti na Kubě bylo Ředitelství služby cizinecké policie konzulkou kubánského velvyslanectví požádáno o trpělivost. Dne 20. 8. 2018 Ředitelství služby cizinecké policie zaslalo na kubánské velvyslanectví žádost o sdělení informací, v jakém stavu je ověření totožnosti cizince. Poté, co Ředitelství služby cizinecké policie obdrží od konzulárního oddělení kubánského velvyslanectví sdělení, že žalobce je ověřen, a rovněž sdělení, zda se jeho údaje (jméno, příjmení a datum narození cizince), pod kterými v průběhu správního řízení vystupoval, přesně shodují s údaji, ze kterých konzulární oddělení vycházelo (rodný list, jiný doklad totožnosti) a které budou uvedeny v náhradním cestovním dokladu, požádá žalovaného o zaslání žádosti o zajištění náležitostí k realizaci správního vyhoštění (pokud nic realizaci správního vyhoštění nebrání). Pro informaci Ředitelství služby cizinecké policie uvedlo, že žalobce požádal o dobrovolný návrat do země původu, a to prostřednictvím Ministerstva vnitra, oddělení dobrovolných návratů. Jakmile obdrží Ředitelství služby cizinecké policie od žalovaného žádost o zajištění náležitostí k realizaci správního vyhoštění, požádá Ministerstvo vnitra, oddělení dobrovolných návratů o provedení rezervace letenky pro žalobce při realizaci jeho dobrovolného návratu do země původu z území České republiky, a to na nejbližší možný termín. V dané chvíli Ředitelství služby cizinecké policie očekává vyjádření kubánského velvyslanectví v Praze, tj. že byl žalobce z jejich strany ověřen a je možné mu vydat náhradní cestovní doklad.

8. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 8. 2018 č.j. KRPA-201995-35/ČJ-2018-000022 bylo rozhodnuto o prodloužení doby zajištění žalobce dle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, a to o 90 dnů.
9. Soud posoudil předmětnou věc následovně:
10. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
11. V § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců je stanoveno: *„Policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“*
12. Žalobce ve svém doplnění žaloby namítal nedostatečné odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k otázce doby (90 dnů), na kterou bylo zajištění žalobce prodlouženo.
13. K tomu lze odkázat na s. 8-9 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný uvedl, že tímto rozhodnutím byla žalobci stanovena lhůta trvání zajištění na dobu 90 dnů, a to s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění; správní orgán je v této věci povinen zajistit náležitosti, které jsou nezbytné k realizaci vyhoštění, tak, aby bylo uskutečnitelné v době trvání zajištění; vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nyní nedisponuje platným cestovním dokladem, je nutné pro stanovený cíl rozhodnutí zajistit cestovní doklad náhradní; v první řadě pro tento účel musí dojít k ověření totožnosti žalobce na příslušném zastupitelském úřadu, na základě čehož může příslušný správní orgán požádat o vydání náhradního cestovního dokladu, který je nezbytný pro samotnou realizaci vyhoštění; k tomuto účelu byla s žalobcem sepsána žádost o zjištění totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu. Dále žalovaný citoval ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 8. 2018 (jeho rekapitulaci viz výše) a uvedl: *„Z uvedeného vyplývá, že kroky k ověření Vaší totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu byly již podniknuty a ověření Vaší totožnosti je stále ještě v běhu, a tudíž je reálný předpoklad, že v prodloužené době zajištění již bude vydán náhradní cestovní doklad a bude tak moci být naplněn účel tohoto rozhodnutí, a to zejména bude moci být realizováno Vaše správní vyhoštění zpět do domovského státu, a tím bude ukončen Váš nelegální pobyt na území České republiky. Správní orgán je nucen vyčkat reakce dožadovaného státu, přičemž doba vydání náhradního*

cestovního dokladu je různá, neboť se odvíjí od konkrétního státu, kterého je cizinec státním občanem. Obvykle se tato doba u států z třetích zemí pohybuje od 40 do 60 dnů. Je nutné si však uvědomit, že tato doba se odvíjí od poskytnutých informací cizincem v rámci sepsování žádosti o ověření totožnosti, kdy cizinec uvádí nejen základní údaje o své osobě, ale i o rodinných příslušnících, o místě narození, o místech pobytu a ostatních údajích souvisejících s ověřením jeho totožnosti. Správní orgán při stanovení doby trvání zajištění přihlédl k době, která je nutná k zabezpečení přepravních dokladů, kdy Ředitelství služby cizinecké policie jako příslušný orgán podle § 163 odst. 1 písm. i) zákona č. 326/1999 Sb. obstarává letenku nebo vyjednává průvoz cizince přes jiné státy Evropské unie, kdy je nutné zajistit policejní eskortu přes dotčené státy, a komunikuje se státem o vzetí zpět cizince do domovského státu, přičemž doba k zajištění těchto náležitostí se pohybuje kolem 10 – 20 kalendářních dnů. S ohledem na výše uvedené je správní orgán přesvědčen, že doba trvání zajištění stanovená na 90 dnů je přiměřená. Předchozí lhůta zajištění nebyla vzhledem k výše uvedeným důvodům pro realizaci dostatečná, proto správní orgán v zájmu ochrany chráněných zájmů společnosti přistupuje k jejímu prodloužení.“

14. Městský soud v Praze shora odkazované odůvodnění napadeného rozhodnutí považuje za dostatečné a plně se s ním ztotožňuje. Z napadeného rozhodnutí je znatelné, proč žalovaný přikročil k prodloužení doby trvání zajištění o 90 dnů (byť kroky k ověření totožnosti žalobce byly podniknuty, toto ověření do vydání napadeného rozhodnutí neskončilo a je stále v běhu – teprve poté lze žalobci vydat náhradní cestovní doklad, s nímž může vycestovat). Z odůvodnění rozhodnutí žalovaného ve spojení s jím odkazovaným sdělením Ředitelství služby cizinecké policie pak je zcela zřejmé, jaké konkrétní kroky byly podniknuty k ověření totožnosti žalobce, a potažmo i k vydání jeho náhradního cestovního dokladu. Skutečnost, že žalovaný část svého odůvodnění převzal z předcházejícího rozhodnutí o zajištění žalobce ze dne 31. 5. 2018 č.j. KRPA-201995-17/ČJ-2018-000022, pak dle závěru soudu nezpůsobuje nezákonnost, nepřezkoumatelnost, jakož ani jinou vadu napadeného rozhodnutí. Pokud pak žalovaný citoval ze sdělení Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 21. 8. 2018, z kontextu celého odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný odkázal na toto sdělení a použil je ve své další argumentaci („Z uvedeného vyplývá, že kroky k ověření Vaší totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu byly již podniknuty a ověření Vaší totožnosti je stále ještě v běhu....“); to zdejší soud považuje za standardní postup při odůvodňování nejen správních rozhodnutí. Městský soud v Praze uzavřel, že odůvodnění napadeného rozhodnutí netrpí žádným deficitem, který by způsobil jeho nepřezkoumatelnost či nezákonnost.
15. Ze shora uvedených důvodů tento žalobní bod nemůže obstát. Na okraj soud v této souvislosti odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se administrativních obtíží v procesu správního vyhoštění (navíc je v citované judikatuře hovořeno o případech, kdy je vyhošťování cizinců do určité země statisticky často neúspěšné – ani žalobce pak netvrdil, že by to byl právě případ Kubánské republiky), srov. jeho rozsudek ze dne 4. 5. 2016 č.j. 3 Azs 1/2016-36, jímž byla zamítnuta kasační stížnost cizince proti rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí orgánu cizinecké policie o prodloužení doby zajištění cizince: „Otázkou realizace správního vyhoštění v situaci, kdy zde existují administrativní obtíže v samotném procesu správního vyhoštění, se Nejvyšší správní soud ve skutkově obdobných věcech zabýval opakovaně např. ve věcech, které vedl pod sp. zn. 3 Azs 282/2015, nebo sp. zn. 4 Azs 250/2015. Nejvyšší správní soud tedy k této otázce zaujal postoj, který je již setrvalý, a obdobné argumenty jiných stěžovatelů

neshledal důvodnými. Obecně tedy platí, že nelze připustit, pokud je vyhošťování cizinců do určité země původu často neúspěšné, aby české státní orgány na toto vyhošťování fakticky zcela rezignovaly ve vztahu k dalším cizincům pocházejícím z této země, a že by z tohoto důvodu měly rezignovat právě na ty kroky, které mají realizaci vyhoštění cizince umožnit a mezi něž zajištění cizinců patří.“ Podobně lze odkázat i na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2016 č.j. 8 Azs 156/2015-44 či Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 12. 1. 2016 č.j. 78 A 38/2015-21. Podstatné je, že žalovaný, resp. Ředitelství služby cizinecké policie v době mezi vydáním rozhodnutí o zajištění žalobce a vydáním žalobou napadeného rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění žalobce nebylo nečinné, spolupracovalo s kubánským velvyslanectvím (dne 3. 7. 2018 došlo ke konzulárnímu pohovoru) a pokusilo se dosáhnout ověření totožnosti žalobce, jakož i vydání jeho cestovního dokladu.

16. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
17. Výrok o náhradě nákladů v řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady nad rámec úřední činnosti nevznikly.
18. Ustanovený zástupce žalobce Mgr. Jindřich Lechovský, advokát, jemuž v souladu s § 35 odst. 9 větou první s.ř.s. platí odměnu za zastupování stát, provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem [§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], a písemné podání [doplnění blanketní žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za jeden úkon právní služby mu náleží mimosmluvní odměna ve výši 3.100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Za dva úkony právní služby tak ustanovenému zástupci náleží 6.800 Kč, přičemž vzhledem k tomu, že ustanovený zástupce je plátcem DPH, se tato částka zvyšuje o částku odpovídající dani, tj. o částku 1.428 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce žalobce tedy činí 8.228 Kč. Tato částka mu bude vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 24. října 2018

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně